

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Græci & Romani olim adulteriorum puntores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

tuit obijcere canibus laniandum. Dissimulent licet inertes vi-
ri, & magistratus malè feriati hoc crimen, Duce tam Op-
via agit diuina Nemesis, quæ, & in hac vita, talibus intempe-
rias conscientiamque mordentem, velut latrantes lacerant,
que canes immitrit, & in altera Cerbero Auernali obijcier la-
niandos. Hæc iustitia est ijs, qui præsunt, in documentum.
Quamobrem Gonzaga seuerè animaduertit in illos, qui spo-
ponderunt, se matitos liberos dimissuros, si eorum vxores sibi
copulam gratificarentur. Consentit in adulterium, qui, cùm
ex officio debet, non punit.

II.

Rom. 1. 32.

*Et profus, debita Numinis imitatione, Politici magis-
tus, in adulteria animaduertunt; neque excusare se poterunt,
apud diuinum tribunal, si hic dissimulanter agunt, aut negli-
genter. Qui cùm iustitiam Dei cognosserint, non intellexerunt,
quoniam qui talia agunt, digni sunt morte: & non solum qui exfa-
ciunt, sed etiam qui consentiant facientibus. Itaque digni sunt mor-
te, non solum adulteri, sed etiam adulteriorum dissimulatores,
qui dissimulando spondent impunitatem; impunitate autem
homines invitant ad scelera, absque metu, audenda ac repre-
tenda. Quam o Superi, noxio atque inexcusabili se crimine
obstringunt Principes ac Magistratus, in quorum propemo-
dum oculis, certè auribus, adulteria impunè committuntur!
Qui sciunt toties vxores, quoties noctes commutari; & tacent!*

Rom. 13. 4.

*At non sine causa gladii important. Quid præsunt, si hic desunt
non vult eos Deus ad Tartara ruere, per peccata aliorum; sed
puniendis peccatis, iustitiaeque administratione dignos calo-
fieri.*

III.

*Iust. Lipsius
ad lib. 4. an-
nal. Taciti.*

*Ob vnicam Helenam ab adultero Paride retentam, Græci Troiam, integro decepinio, obsederunt, ac tandem captam
flammis pessum dederunt. Itaque & regnum & tanta opes
Priami ab adulterio interierunt, Græcis tam iniustum nefas
non ferentibus. Cur nos opes, cur regna terrent? cur labor
ac difficultas à justicia abstrahit? Fiat iustitia, & pereat Mundus.
Præstat damnare reos, quam innocentes perire à dissimulatio-
ne, ac fieri nocentes. Plus timendus est Deus, quam reus. Ro-
mæ quoque lex Iulia de adulterio semper vindicta fuit adulte-
riorum;*

riorum, quidquid Socrates de poena siftrorum, seu Iupanarium, & tintinnabulis crimen augentibus, non sariantibus scribat: quasi sufficiat, vel licita sit pena, qua ex adulteris scorta publica efficiuntur.

Socrat. lib. 5.
hist. c. 18.

Leuites profugam vxorem domum reducere conciliatam volebat; ea violata à Beniamitis, extremeque vexata occubuit. Itaque maritus arripuit gladium, & cadaver vxoris, cum oībus suis, in duodecim partes ac frusta concidens, misit in omnes terminos Israēl. Quod cūm vidissent singuli, clamabant: Nunquam res talis facta est in Israēl ex eo die, quo ascenderant patres nostri de Egypto, usque in præsen tempus: fertे sententiam, & in commune decernite, quid facto opus sit. Egressi itaque sunt omnes filii Israēl, & pariter congregati, quasi vir unus, de Dan usque Bersabee, & terra Galaad ad Dominum in Masspha: omnesq; anguli populorum, & cuncte tribus Israēl in Ecclesiam populi Dei conuenerunt, quadrageinta millia peditum pugnatorum, &c. Ad hos Leuites dixit: Adehīs omnes filii Israēl, decernite, quid facere debeatis. Hic mihi zelum considerate. Agebatur de vnica muliere; de vna nocte; & ex omnibus terminis Israēl, egressi sunt omnes filii Israēl, adeò ut etiam omnes anguli populorum conuenirent. Et conuenerunt ad Dominum in Masspha, ne sine diuino nutu aliquid inciperent. Mox, Deo consulto, & ipsi inter se consuluerunt quid facto opus. Tot virorum consilia à matrimonio & à matriti læsi caussa steterunt. Vna famina cecidit, quam quadrageinta millia peditum pugnatorum iuerunt vindicatum. Stansq; omnis populus, quasi unius hominis sermone respondit: Non recedemus in tabernacula nostra, nec suam quisque intrabit domum: sed hoc contra Gabaa in commune faciamus. Hæc erat conspiratio. Nec autem sœuire, potius, quam bellare dicerentur, reos facinoris, dedi sibi in primis petierunt; quibus negatis, surgentes venerunt in domum Dei, hoc est in Silo: consulueruntq; Deum; à quo Ducent Iudam acceperunt. Et tamen bis ingenti clade affecti, etiam tertia vice pugnauerunt. Adeò non deterriti sunt, pro iustitia cadere, aut vincere. Vicerunt tandem, & mortem vnam clade ingenti multorum puniuerunt: Et sic factum est, ut omnes, qui ceciderant de Benjamin in diversis locis, essent viginti quinq; milia,

IV.

Cap. 20. 1.